

Kammen (Leksvik)

*

Referanse:

Klepssland J. T. 2013. Naturverdier for lokalitet Kammen (Leksvik), registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2012. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

(Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=3876>)

Referansedata

Fylke: Nord-Trøndelag
Kommune: Leksvik
Kartblad: 1622 II
H.o.h.: 0-210moh
Areal: 219 daa

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2012
Inventør: JKL
Dato feltreg.: 09.09.2012
Vegetasjonsone: sørboreal 50% mellomboreal 50%
Vegetasjonseksjon: O1-Svakt oseanisk

Sammendrag

Kammen (Leksvik) ligger på nordsiden av Trondheimsfjorden, rett under gården Kammen, og grenser til Mosvik kommune i øst. Undersøkelsesområdet/verneforslaget har en overveiende sørøstlig eksposisjon.

Hele lengden av den nedre delen av undersøkelsesområdet anses verneverdig. Området/verneforslaget er dominert av fattige skog- og vegetasjonstyper. Rikere utforminger forekommer nesten bare innenfor kjerneområdene, og flekkvis nær strandsonen. Området består av barskog med omtrent lik fordeling på granskog, furuskog og barblandingskog. Småvokst rogn forekommer spredt, mens selje og osp opptrer mer sparsomt. Barskogen innenfor verneforslaget er ellers stort sett i aldersfase. Skogstrukturen og mengden død ved varierer med varierende produktivitet. Lavproduktive parti har større spredning i aldersklasser, men sparsomt med dødvedelement. Mer høyproduktive parti (granskog) har lokalt ganske mye læger av gran, men disse er i all hovedsak av yngre dato. Noen moderat krevende gammelskogsarter er påvist, hovedsakelig tilknyttet gran. Mest interessant i så måte er funn av *Bactrospora corticola* på flere trær.

Frivillig vern-området Kammen (Leksvik) kan ses på som et verdifullt tilskudd til det noe større statskog-området Kalddalen-Kamneset som området grenser til i nordøst. De to områdene utfyller hverandre i noen grad ved at det inngår skogutforminger med et artsinventar som ikke forekommer i det andre området, og vice versa. I samlet verdivurdering kommer Kammen (Leksvik) ut som lokalt verneverdig (*). Sammen med Kalddalen-Kamneset nærmer området seg regionalt verneverdig (*-**). Det gjøres oppmerksom på at det trolig er betydelig utvidelsespotensial videre sørvestover langs fjordlia mot bebyggelsen ved Bergbygda, og en eventuell slik utvidelse vil ganske sikkert tilføre viktige naturverdier som vil heve områdeverdien til en sterk to-stjerner.

Kammen (Leksvik) som isolert objekt vil i noen grad kunne bidra til oppfylling av de generelle manglene: 1) lavlandsskog (sørboreal sone) (i liten grad), 2) urskog/naturskogs dynamikk (granskog) (i liten grad).

Feltarbeid

Området ble undersøkt i løpet av én dag i september 2012. Befaringsruten gikk fra vest mot øst, med retur mot vest på et større høydelag. Mest tid ble brukt i eldre og relativt høyproduktive skogparti, mens yngre og lavproduktive parti ble mer overflatisk undersøkt.

Tidspunkt og værets betydning

Stort sett oppholdsvær (noe regn) gav akseptable registreringsforhold. Tidspunktet var gunstig med hensyn til alle etter søkte organismegrupper (karplanter, moser, lav, jord- og vedboende sopp).

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Kammen (Leksvik) er tilbudt gjennom ordningen med frivillig vern av skog, i regi av Direktoratet for naturforvaltning. Undersøkelsesområdet gjaldt den lavereliggende delen av Gnr/bnr 48/1 (fra Trondheimsfjorden og opp til hovedgården), fra naboteigen i vest til kommunegrensen (Mosvik) i øst. Området har en overveiende sørøstlig eksposisjon.

Tidligere undersøkelser

I forbindelse med kommunens naturtypekartlegging er hele fjordlia fra kommunegrensen Leksvik/Mosvik og vestover til Langtangen/Øra avgrenset som naturtypelokalitet (BN00026275). Denne avgrensingen omfatter hele den delen av undersøkelsesområdet for Kammen som her oppfattes som verneverdig. Naturtypeavgrensingen fra denne kartleggingen er åpenbart alt for grov, noe det også gjøres oppmerksom på i teksten (Naturbase 2012).

I forbindelse med kartleggingen av verneverdig skog på statsgrunn i 2008 ble fjordlia nord for og tilgrensende det her aktuelle undersøkelsesområdet funnet lokalt verneverdig (*). Lokaliteten ble kalt Kalddalen-Kamneset (Klepssland 2009b).

Beliggenhet

Området ligger på nordsiden av Trondheimsfjorden, rett under gården Kammen, og grenser til Mosvik kommune i øst.

Naturgrunnlag

Topografi

Undersøkelsesområdet har en overveiende sørøstlig eksposisjon. Fjordsiden har på dette stedet en svakt konkav form, som gjør at det mot periferien i større grad er eksposisjon mot hhv. øst og vest. Terrenget er for øvrig temmelig kupert og brattlendt (untatt den sentrale delen ned mot Kambukta) med bl.a. skarpe sprekkedaler, høye bergvegger og markerte knauser, noe som gjør arealet ganske variert mht. eksposisjoner og helningsvinkler.

Geologi

Berggrunnen består av omdannede sedimentære bergarter med lavt til middels høyt baseinnhold, slik som glimmergneis, glimmerskifer og metasandstein (NGU 2012a). Løsmassedekket er stort sett tynt til manglende (NGU 2012b).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Området/verneforslaget er dominert av fattige skog- og vegetasjonstyper. Rikere utforminger forekommer nesten bare innenfor kjerneområdene, og flekkvis nær strandsonen. Området består av barskog med omtrent lik fordeling på granskog, furuskog og barblandingsskog. Noe vanlig bjørk inngår naturligvis, men innslaget av andre løvtrær er relativt sparsomt. Småvokst rogn forekommer spredt, mens selje og osp opptrer mer sparsomt. Hassel og alm finnes tilsynelatende kun tett inntil kommunegrensa (kjerneområde 1). Ved Kambukta er det også et felt med gråor-heggeskog (dels plantet til med gran) omkring den samme bekken som drenerer gjennom kjerneområde 2 (ovenfor). Granskogen veksler mellom utformingerne blåbær-smyle- og småbregne-, mens hhv furu og gran dominerer skog vanligvis er tørr røsslyng-blokkebærskog eller oseanisk bærlyngskog med overgang til lavskog, og barblandingsskog vanligvis blåbærskog med mye tyttebær og røsslyng. Helt lokalt (og sparsomt) opptrer i bratt terreng med en viss jorddybde en veldrenert/tørr type barblandingsskog med innslag av mer mineralkrevende lågurt-arter som liljekonvall, markjordbær, legeveronika, furuvintergrønn og hengeaks. Fattigere bærlyngskog opptrer også i lignende terreng. Tilknyttet større bergvegger er det også notert lodnebregne, svartburkne, kattefot og bergfrue. Innenfor kjerneområdene er det små areal med hhv urterik småbregneskog (kj. omr. 2) og lågurtskog (kj. omr. 1), se kjerneområdebeskrivelsene. Urterik bregne-vegetasjon opptrer også i bestandet med gråor-heggeskog like ovenfor Kambukta.

Skogstruktur og påvirkning

Verneforslaget består for det meste av gammelskog, hvor det ikke er foretatt hogst siste 50 år eller så. Yngre skog er begrenset til relativt høyproduktiv mark ved Kambukta, hvor det står tett og oppkvistet 30-50 år gammelt granplantefelt fra strandsonen og opp til ca 40-50 moh. Granplantefeltet omslutter et fuktig parti langs et bekkedrag hvor det står gråor-heggeskog. Gråor-heggeskogen er av samme alder, men raskere omløpstid på gråor gjør at den er nesten "fullvoksen" og har begynt å produsere noe død ved.

Barskogen innenfor verneforslaget er ellers stort sett i aldersfase. Skogstrukturen og mengden død ved varierer med varierende produktivitet. Lavproduktive parti har større spredning i aldersklasser, men sparsomt med dødvedelement. Mer høyproduktive parti (granskog) har lokalt ganske mye læger av gran, men disse er i all hovedsak av yngre dato. Omsetningshastigheten er imidlertid relativt rask slik at også godt nedbrutte råteklasser er representert. Virkelig gamle læger er derimot ikke observert. Grøvre dødvedelement av furu forekommer bare sparsomt, men lokalt finnes mindre konsentrasjoner av læger i samme råteklasse etter vindfelling. Hovedgenerasjonen for barskogen ligger på ca 80-120 år, og øvre trealder ligger normalt på ca 150 år for både gran og furu. Noen steder, på vanskeligere tilgjengelig terreng, inngår også furu på opp mot 200 (-250) år. Storvokst bjørk og osp på over 40 cm dbh forekommer spredt til sparsomt i området, mens andre løvtrær generelt er av temmelig små dimensjoner.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Kammen (Leksvik). Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Kamneset NØ

Naturtype: Rik blandingsskog i lavlandet - Sørbooreal blandingsskog
BMVERDI: B

Areal: 60daa
Hoh: 0-180 moh

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i forbindelse med naturfaglig kartlegging på statsgrunn i 2008 (Mosvik-siden) og i forbindelse med ordningen "frivillig vern" i 2012 (Leksvik-siden). Lokaliteten er revidert mht avgrensning og verdisetting, og det gjort små tilføyelser og endringer i naturtypebeskrivelsen fra 2008.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Trondheimsfjorden, med en halvdel hver i kommunene Mosvik og Leksvik. Den er avgrenset av fjorden mot sør, til bergskrenter i overkant og ellers til fattigere og mindre produktiv skog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensingen omfatter en grandominert, eldre blandingsskog med sørøst-ventet eksposisjon. Deler av skogen klassifiseres best som rik blandingsskog, mens resten best føres til gammel barskog (granskog). En ganske høy andel av arealet består av rike vegetasjonsutforminger (spesielt på Mosvik-siden), men ordinær blåbær-smyle- og småbregne-vegetasjon er også vanlig. Treslagsvariasjonen er høy med gran, furu, noe einer, hengebjørk, osp, selje, hegg, litt rogn, og partier med hassel og litt alm. I de rikeste partier inngår foruten vanlige lågurtarter også noen relativt varmekjære (sørlige) og basekrevende arter. Av interessante karplanter nevnes svartburkne, furuvintergrønn, blåveis, trollbær, maurarve, vårerteknapp, gulflatbelg, svarterteknapp, jonsokkoll, myske, tveskjeggeronika, brunrot, kransmynte, skogsvinerot, lodneprikum, myskegras, dunhavre og piggstarr.

Skogen er betydelig påvirket av hogst fra gammelt av, men har stått lenge uten inngrep slik at den nå har et fremskredet naturskogs preg.

Spesielt på brunjord i nedre del av biotopen er produktiviteten og omsetningshastigheten høy. Her er det store mengder død ved, spesielt av gran, og det inngår mange grove læger. Kontinuiteten i død ved, spesielt grøvre læger, er imidlertid svak, og det er ikke sett dødvedelement med tydelig høy alder. Skogen er heterogen med hensyn til vertikalsjiktning, tredimensjoner, vegetasjon og terreng. Enkelte steder står det gran på 70-90 cm dbh, uten at disse er spesielt gamle, muligens bare omtrent 100 år. Løvtrærne er generelt av ganske små dimensjoner, og heller ikke spesielt gamle.

Artsmangfold: Mangfoldet av arter med krav til kontinuitet i dødt trevirke er lavt. Gråporekjuke og tjærekjuka er beste funn i kategorien, men disse har knapt signalverdi. Et stykke opp i lisiden finnes flekkvis rike Lobarion-samfunn på osp, selje og einer. Bl.a. inngår lungenever, skrubbenever, kystårenever, vanlig blåfyllav, grynfyllav, skjelliglye, brun blæreglye, puteglye, filthinnelav og stor fløyelslav. På mosekledde bergvegger er påvist åregrønnever og flishinnelav. Noe gubbeskjegg finnes på eldre gran og furu.

Verdivurdering: Avgrensingen omfatter et betydelig areal med lågurt-granskog, som er en uvanlig og generelt artsrik skogtype. Sjønær, sørvendt beliggenhet og stedvis svært høy bonitet er store pluss i verdivurderingen. Lokaliteten har meget godt utgangspunkt for å utvikle større naturverdier på sikt, men foreløpig er mangfoldet av spesielt krevende arter tilsynelatende relativt lavt. Verdivurderingen fra 2008 tones derfor ned fra svært viktig til viktig.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er i stor grad knyttet til skoglig kontinuitet, inkludert død ved. Lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

2 Kambukta N

Naturtype: Gammel barskog - Gammel granskog
BMVERDI: B

Areal: 15daa
Hoh: 30-140 moh

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Jon T. Klepsland (BioFokus) i forbindelse med ordningen "frivillig vern" i 2012.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Trondheimsfjorden, rett under gården Kammen, i Leksvik kommune. Den grenser mot mer trivielle skogtyper (yngre og/eller fattigere).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensingen omfatter en relativt gammel, storvokst og ganske høyproduktiv granskog tilknyttet en grunn, men brattlendt bekkedal/terrengforsenkning. Den dominante vegetasjonstypen er moserik blåbærgranskog, men spesielt langs bekken er det også parti med frodigere gras-bregne-vegetasjon. Små felt langs bekken er ganske urterike med bl.a. skogburkne, enghumleblom, teiebær, turt, småklengemaure, skogfiol, skogsalat og hundekveke. På stabilisert ur inngår bl.a. markjordbær, stankstorkenebb og trollurt. Foruten gran inngår litt bjørk og smådimensjonert rogn. Skogen er i aldersfase, og litt svakt aldersspredd med overvekt av trær i alderen 70-120 år. Øvre trealder ligger på ca 150 år. Dimensjonene ligger normalt på 40-50 cm dbh, men noen grantrær er 60-75 cm dbh. Skogbestanden er preget av lokale sammenbrudd, som helt lokalt har resultert i store mengder død ved i samme råteklasse. Andre deler av bestanden er nesten uten dødvedelement.

Artsmangfold: Lokaliteten huser en relativt stor populasjon av den relativt sjeldne og luftfuktighetskrevende gammelskogsarten *Bactrospora corticola*. Gubbeskjegg opptrer spredt, gammelgranslav mer frekvent. Andre noenlunde krevende gammelskogsarter er ikke påvist, og grunnlaget for slike bedømmes som begrenset. Den lågurt-tilknyttede soppen *Hygrophorus karstenii* ble også påvist, noe som viser potensial for flere moderat krevende jordboende sopp. Av vedboende poresopp ble notert røddrandkjuka, rekkkjuka, fiolkjuka, granhvitkjuka, gråporekjuka, tjærekjuka og kanelkjuka.

Verdivurdering: Storvokst og relativt gammel granskog med skjermet beliggenhet og ganske høy og stabil luftfuktighet. Dette i kombinasjon med funn av krevende arter (spesielt *Bactrospora*) gjør at lokaliteten vurderes som viktig.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er knyttet til skoglig kontinuitet og det lokalklimaet som gammelskogen gir grunnlag for. Lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling (ikke-hogst).

Artsmangfold

Noen moderat krevende gammelskogsarter er påvist, hovedsaklig tilknyttet gran. Mest interessant i så måte er funn av *Bactrospora corticola* på flere trær. Gammelgranslav er vanlig i slike fuktige granskogsmiljø i området. Gubbeskjegg opptrer mer spredt. Rikbarkstrær opptrer relativt sparsomt, og delvis derfor er det ubetydelig innslag av Lobarion-arter.

Av vedboende sopp er det kun gjort funn av relativt vanlige og lite krevende arter (se kjerneområde 2), noe som rimer bra med den heller dårlige dødvedkontinuiteten i området. Den mer krevende svartonekjuka ble imidlertid påvist på Mosviksiden (på statsgrunn) i 2008. Få jordboende sopp er sett (dårlig sesong), men en litt basekrevende art ble påvist (gulskivevokssopp) som indikerer et visst potensial for også andre moderat krevende arter innen dette elementet.

Karplantefloraen er relativt artsfattig i området, ettersom området for det meste består av fattige til halvrike vegetasjonstyper. Langt rikere, og til dels sjeldne, plantesamfunn finnes i tilgrensende områder både i sørvest og i nordøst. Mosefloraen er i liten grad undersøkt, men er trolig ganske triviell.

Tabell: Artsfunn i Kammen (Leksvik). Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Vintergrønnfamilien	Pyrola chlorantha	Furuvintergrønn			
Busk- og bladlav	Alectoria sarmentosa	Gubbeskjegg	NT		2
	Degelia plumbea	Vanlig blåfittlav			
Skorpelav	Bactrospora corticola	Granbendellav	VU		2
Sopp jordboende	Hygrophorus karstenii	Gulskivevokssopp			2
Sopp vedboende	Climacocystis borealis	Vasskjuke			

Avgrensning og arrondering

Hele lengden av den nedre delen av undersøkelsesområdet anses verneverdig. Ovenfor ca 125-150 moh er påvirkningsgraden generelt mye høyere med relativt store areal ungsog, og gården Kammen er dessuten omgitt av dyrket mark. Den øvre delen av undersøkelsesområdet er derfor uinteressant i denne sammenheng.

Det her angitte verneverdige arealet for Kammen i Leksvik bør ses i sammenheng med det tilgrensende verneverdige arealet på Mosvik-siden. En felles forvaltning av disse to vil ivareta naturverdiene på en bedre måte, spesielt med tanke på kjerneområdet/naturtypelokaliteten som ligger med én halvdel i Mosvik og én i Leksvik. Isolert sett er dessuten både det verneverdige arealet for Kammen i Leksvik og for Kalddalen-Kamneset i Mosvik relativt lite, og en økning i arealet produktiv gammelskog vil være av stor betydning med hensyn til overlevelse av eksisterende gammelskogsarter på sikt. De to områdene utfyller dessuten hverandre i noen grad ved at det inngår skogutforminger med et artsinventar som ikke forekommer i det andre området, og vice versa.

Frivillig vern-området Kammen (Leksvik) kan derfor ses på som et verdifullt tilskudd til det noe større statskog-området Kalddalen-Kamneset, men fortsatt er det samlede arealet relativt lite (under 500 dekar produktiv skog). Det gjøres derfor oppmerksom på at det trolig er betydelig utvidelsespotensial videre sørvestover langs fjordlia mot bebyggelsen ved Bergbygda. På denne strekningen inngår verdifulle parti med fuktig granskog i bekkedal, og sørvendte sjønære bergvegg- og knausmiljø med rik flora (Naturbase 2012). En slik utvidelse ville styrke områdets totalverdi på flere delparametre såvel som samlet verdi.

Andre inngrep

Ved Kambukta står det hus og naust etter tidligere bosetting og arealet omkring er preget av denne aktiviteten. Mellom Kambukta og hovedgården ovenfor verneforslaget snor det seg en bred og velbygget kjerrevei i stein.

Vurdering og verdisetting

Frivillig vern-området Kammen (Leksvik) kan ses på som et verdifullt tilskudd til det noe større statskog-området Kalddalen-Kamneset. De to områdene utfyller hverandre i noen grad ved at det inngår skogutforminger med et artsinventar som ikke forekommer i det andre området, og vice versa. De to områdene bør forvaltes som én enhet. Verneforslaget for Kammen i Leksvik som isolert objekt er likevel lagt til grunn ved vurdering av score på alle delparametre med unntak av parameteren "arrondering". Isolert sett ville Kammen (Leksvik) fått lav score på arrondering, men sammen med verneverdig areal på statsgrunn vurderes den som temmelig god (**-***). Dersom de to områdene vurderes som én enhet vil scoren på hver delparameter tilsvare snittet av vurderingen for hvert av dem. Scoren for størrelse vil fortsatt være lav (*) selv om de to betraktes som én enhet ettersom det meste av arealet er fattig barskog og totalarealet kun er ca 500 dekar.

I likhet med Kalddalen-Kamneset scorer Kammen (Leksvik) lavt på dødvedkontinuitet og gamle løvtrær. På dødvedmengde, variasjon og urørthet scorer begge middels høyt. Kammen (Leksvik) scorer imidlertid lavere enn Kalddalen-Kamneset på gamle bartrær, treslagsvariasjon, rikhet og arter. Kammen (Leksvik) har likevel viktige naturkvaliteter som ikke eller i svært liten grad forekommer på det statseide arealet, slik som relativt gammel og høyproduktiv granskog med samtidig høy og stabil luftfuktighet.

I samlet verddivurdering kommer Kammen (Leksvik) ut som lokalt verneverdig (*). Sammen med Kalddalen-Kamneset nærmer området seg regionalt verneverdig (*-**). En utvidelse sørvestover mot Bergbygda vil ganske sikkert heve verdien til en sterk to-stjerner.

Kammen (Leksvik) som isolert objekt vil i noen grad kunne bidra til oppfyllding av viktige mangler i skogvernet (Framstad et al. 2002, 2003, 2010). Av generelle mangler gjelder: 1) lavlandsskog (sørboreal sone) (i liten grad grunnet lite areal), 2) urskog/naturskogs dynamikk (granskog) (i liten grad). Eventuelt innslag av prioriterte skogtyper er ubetydelig.

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Kammen (Leksvik). Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørt- het	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bar- trær	Gamle løv- trær	Gamle edel- løvtrær	Treslags- fordeling	Topo- grafisk- variasjon	Vegeta- sjons- variasjon	Rik- het	Arter	Stør- relse	Arron- dering	Samlet verdi
1 Kamneset NØ	***	**	*	*	*	0	**	**	**	**	*	-	—	**
2 Kambukta N	***	**	*	*	0	—	*	*	*	*	*	-	—	**
Samlet vurdering	**	**	*	*	*	—	*	**	*	*	*	*	**	*

Referanser

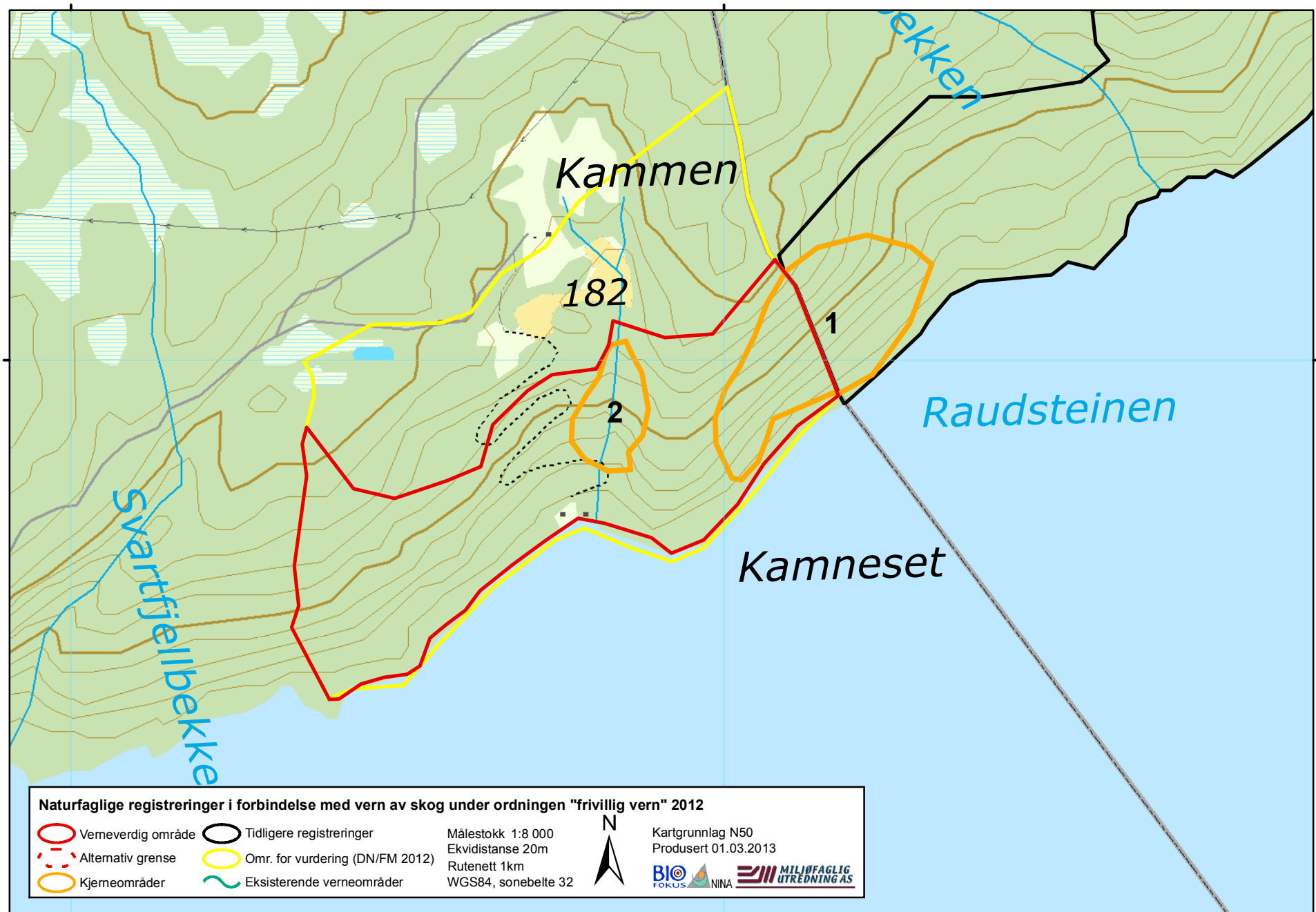
Framstad, E., Blindheim, T., Erikstad, L., Thingstad, P.G. og Storeid, S-E. 2010. Naturfaglig evaluering av norske verneområder. NINA rapport 535. 177 s. + vedlegg.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Klepssland J. 2009. Naturverdier for lokalitet Kalddalen-Kamneset, registrert i forbindelse med prosjekt Statskog 2008. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

Naturbase 2012. Direktoratet for Naturforvaltning. http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/NB3_viewer.asp

Bilder fra området Kammen (Leksvik)

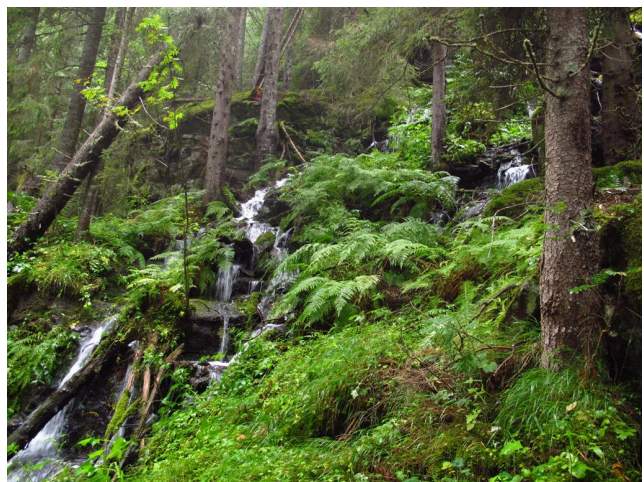
Eldre, storvokst småbregne-granskog vest i området. Foto: Jon T. Klepsland

Lavproduktiv lav- og lyngfuruskog på Kamneset. Foto: Jon T. Klepsland

Utsikt over Kambukta og mot Kamneset fra vestsiden. Foto: Jon T. Klepsland

Fuktig småbregne-granskog langs bekk i kjerneområde 2. Foto: Jon T. Klepsland